

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbp.gov.ua, web: www.dbp.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

Комерсант Український

foi+request-343-a0a3e306@dostup.org.ua

Державне бюро розслідувань розглянуло запит на інформацію від 09.07.2026, який надійшов із Секретаріату Кабінету Міністрів України листом від 13.07.2026 № 19455/0/2-26.

Повідомляємо, що відповідно до частини першої статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Отже, визначальною ознакою публічної інформації у розумінні Закону є її попередня фіксація. Тобто цей Закон регулює відносини щодо доступу до інформації, яка вже існує, і не вимагає у відповідь на запит створювати певну інформацію.

Аналогічна позиція викладена у постанові Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29.09.2016 № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації».

Зокрема, суд роз'яснив, що збереженість на матеріальних носіях як головна властивість інформації означає, що вона повинна бути викладена у письмовій, аудіовізуальній, електронній чи іншій матеріальній формі та зафіксована відповідно на папері, магнітній, кіно-, фотоплівці, оптичному диску або іншому носієві. Із цієї властивості випливає, що на момент виникнення правовідносин щодо неї публічна інформація повинна бути заздалегідь готовим, зафіксованим продуктом діяльності.

Закон не регулює відносин зі створення публічної інформації; предметом його регулювання є діяльність з приводу інформації, яка вже існує (створена, отримана, знаходиться у володінні) на момент виникнення конкретних інформаційних відносин з приводу неї.

Не є інформаційним запитом звернення, для відповіді на яке необхідно створити інформацію, крім випадків, коли розпорядник інформації не володіє

запитуваною інформацією, але зобов'язаний нею володіти (пункт 1 частини першої статті 22 Закону).

Окрім цього, Велика Палата Верховного Суду в постанові від 11.07.2024 у справі № 990/11/24 наголосила, що доступ до публічної інформації не повинен використовуватися як спосіб (механізм) для створення (змістовно нової) інформації, а так само для з'ясування / встановлення певних обставин (даних, відомостей).

Разом з цим інформуємо, що пунктом 3.5 постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29.09.2016 № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» передбачено, що Закон не поширюється на відносини щодо надання юридичної консультації, проведення аналізу правових норм стосовно конкретних обставин, оскільки такі відносини регулюються спеціальним законом – Законом України «Про безоплатну правову допомогу».

Зважаючи на зазначене, підстав для задоволення запиту на інформацію в порядку Закону немає.

Додатково роз'яснюємо, що оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядника інформації здійснюється відповідно до статті 23 Закону.

**Т. в. о. начальника відділу
організації прийому громадян,
розгляду звернень та запитів
Управління забезпечення діяльності
Державного бюро розслідувань**

Андрій ГАЛАС